

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

Mål nr

meddelad i Stockholm den 26 mars 2003

B 394-02

KLAGANDE

C. A

Offentlig försvarare och ombud: advokaten C. M.

MOTPART

Riksåklagaren

SAKEN

Brott mot griftefrid

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Göta hovrätt, avd. 4, dom den 19 december 2001 i mål B 373-01

Hovrättens dom

se Bilaga

DOMSLUT

Med ändring av hovrättens dom såvitt nu är i fråga fastställer Högsta domstolen tingsrättens domslut.

C. A. befrias från skyldigheten att erlägga avgift enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

För försvaret av C. A. i Högsta domstolen tillerkänns C. M. ersättning av allmänna medel med fyrtiosjutusentvåhundrafyrtiotvå (47.242) kr, varav 38.592 kr avser arbete, 6.660 kr tidsspillan och 1.990 kr utlägg. Denna kostnad skall stanna på staten.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

C. A. har yrkat i första hand ogillande av åtalet, i andra hand icke frihetsberövande påföljd samt i vart fall strafflindring. C. A. har även yrkat att han befrias från förpliktelsen att utge ersättning till brottsofferfonden.

Riksåklagaren har bestritt ändring.

Riksåklagaren har i Högsta domstolen justerat gärningsbeskrivningen avseende åtalet för brott mot griftefrid genom att lägga till tid och plats för gärningen, så att den erhållit följande lydelse:

”C. A. har *under natten mellan den 14 och 15 maj 2000* efter N. B.s död obehörigen flyttat och transporterat hans kropp och gömt den på okänd plats *inom Västra Götalands län.*”

DOMSKÄL

I målet är utrett att C. A. och N. B. tillsammans begav sig i väg på en biltur vid 22-tiden den 14 maj 2000, att färden gick från Skövde mot Karlsborg, att C. A. kom hem ensam vid 04-tiden den 15 maj 2000 samt att N. B. därefter inte hörts av.

Det som framkommit i målet leder till slutsatsen att N. B. sannolikt är död. Hur han skulle ha avlidit har emellertid inte kunnat fastställas. Varken någon kropp eller någon plats för ett brott har påträffats.

C. A. har i tingsrätten och hovrätten frikänts från åtalet för mord alternativt grov misshandel och vållande till annans död. Frågan i Högsta domstolen gäller endast om C. A. gjort sig skyldig till brott mot griftefrid genom att obehörigen flytta, transportera och gömma N. B.s döda kropp.

Den kartläggning av C. A.s mobiltelefonsamtal som gjorts visar att han, såsom han också själv uppgivit, den aktuella natten kört omkring i och utanför Karlsborg under några timmars tid. Någon utredning i övrigt om händelseförloppet i samband med den påstådda gärningen finns inte. Härutöver har det bl.a. framkommit att bilens bagageutrymme var mycket vått vid den första undersökningen av bilen som polisen företog två veckor efter N. B.s försvinnande. Olika förklaringar härtill kan emellertid tänkas.

Vad som kan tala för att N. B.s kropp befunnit sig i bilens bagageutrymme är de fynd av blod som, vid polisens andra, grundliga undersökning av bilen två månader efter försvinnandet, gjorts i bagageutrymmet dels på en tygöverdragen skummibit som suttit vid reservhjulet, dels i form av ”rinningar” i reservhjulsbaljans bakre del. Indikation på blodförekomst har även erhållits på bagagerums-

mattan och ett lastnät, men i de fallen har det inte kunnat fastställas att det rört sig om mänskligt blod.

Hur stor mängd blod som funnits i bagageutrymmet har inte varit möjligt att klarlägga. Av vittnesförhöret med S. G. i tingsrätten, vilket förebringats i Högsta domstolen genom uppläsning av fonogramutskrift från förhöret, framgår att den mängd blod i utrymmet som kan konstateras härröra från en människa i och för sig inte behöver ha varit större än att den kunnat komma från ett skadat finger. Om man däremot antar att allt blod, dvs. även det som inte kunnat typbestämmas såsom blodet på mattan i bagageutrymmet, härrör från samma källa blir mängden naturligtvis större.

De tekniska undersökningar som utförts av SKL visar att ”skäl talar för” att den person vars blod finns på den tygöverdragna skumgummibiten är far till R. B. (N. B.s son). Undersökningarna visar vidare att ”det kan hållas för visst” att det mänskliga blodet på skumgummibiten och i rinningarna kommer från samma person som använt N. B.s rakapparat, om man bortser från möjligheten att blodet kommer från en nära släkting till denna person.

C. A. har uppgivit att N. B.s bror efter dennes försvinnande kom till Sverige för ett månadslångt besök hos S. B. och att brodern under den tiden, som inföll innan bilen togs in för den andra, grundliga undersökningen, använde både N. B.s rakapparat och bilen. Uppgifterna vinner visst stöd av utredningen i övrigt. Något DNA-prov från brodern har inte tagits. Denne har inte heller hörts i målet.

Det nu anförda innebär att det inte med säkerhet kan sägas att blodet härrör från N. B.. Möjligheten att blodfläckarna avsatts av N. B.s bror vid något tillfälle efter den första, men före den andra undersökningen av bilen kan inte helt uteslutas. Det kan därför inte anses utrett att N. B.s kropp har transporterats i bagageut-

rymmet. Än mindre kan det anses utrett att N. B., om transporten ägt rum, skulle ha varit död vid den tidpunkten.

Sammanfattningsvis finner Högsta domstolen att det inte är styrkt att C. A. gjort sig skyldig till den gärning som lagts honom till last. Åtalet för brott mot griftefrid skall därför ogillas.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Svensson, Lennander (referent), Thorsson, Håstad och Ella Nyström
Föredragande revisionssekreterare: Melchior